

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 097-0-Gž-06-000126
Brčko, 19.12.2006. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudije Josipe Lucić kao predsjednika vijeća, Dragane Tešić i Ilje Klaić kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A.O. iz M., zastupanog po punomoćniku D.P., advokatu iz D., protiv tuženih Brčko Distrikta BiH - Policije Brčko Distrikta BiH, zastupanog po Kancelariji za zastupanje Vlade Brčko Distrikta BiH - punomoćniku Ahmetbegović Hani i MUP-a Zeničko-Dobojskog kantona, PU Z., PS M., zastupanog po Kantonalnom pravobranilaštvu Zaničko-Dobojskog kantona, radi predaje u posjed pokretne stvari ili naknade štete, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH, broj P.97/05-I od 02.02.2006. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 19.12.2006. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužitelja A.O. iz M. se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P.97/05-I od 02.02.2006. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom tužitelj je odbijen sa tužbenim zahtjevom kojim je tražio da se prvotuženi obaveže da istom preda u posjed putnički automobil marke "VW PASAT", registarske oznake ..., broj šasije ..., broj motora ..., sa svim stvarima popisanim u potvrdi o privremenom oduzetim predmetima broj 142/08-02/7-4-65/04 od 04.11.2004. godine, te da mu naknadi štetu koju trpi nekorištenjem vozila u iznosu od 200,00 KM mjesečno od 04.11.2004.godine, kao dana oduzimanja vozila, odnosno 2.800,00 KM, kao i troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude ili da se prvotuženi i drugotuženi obavežu da solidarno tužitelju na ime naknade štete isplate iznos od 15.000,00 KM, sa zakonskom kamatom od 04.11.2004.godine, pa do konačne isplate, kao i da mu naknade štetu zbog nemogućnosti korištenja vozila sa zakonskom kamatom od dana donošenja presude do konačne isplate, te da tužitelju naknade troškove parničnog postupka sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Navedenu presudu žalbom pobija tužitelj iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom člana 283. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH i predlaže da se prvostepena presuda preinači tako da se u cjelosti usvoji tužbeni zahtjev, uz obavezu da tuženi tužitelju naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 5.632,50 KM ili da se ista presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Nakon što je pobijanu presudu ispitao u granicama propisanim odredbom člana 292. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01, 6/02, 11/05 i 20/06), ovaj sud je odlučio kao u izreci, a iz slijedećih razloga:

Tužitelj je tužbeni zahtjev u ovom sporu zasnovao na činjeničnim navodima da je isti vlasnik (savjestan i zakonit) putničkog automobila oznaka navedenih u tužbi, koji su istom privremeno oduzela ovlaštena lica drugotuženog a po naredbi Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH, pa je automobil predan Policiji Brčko Distrikta BiH, obzirom da postoji sumnja da je registracija izvršena na osnovu falsifikovane dokumentacije. Kako je automobil kupio od lica koje je posjedovalo saobraćajnu dozvolu i kako je uredno platio sve obaveze, pa je nakon toga automobil i registrovao u PS M., ne može snositi posljedice nezakonitih radnji ranijeg vlasnika, niti treba da snosi posljedice za eventualne propuste u radu nadležnih organa (organa koji su automobil registrovali) i obzirom da mu vozilo do podnošenja tužbe nije vraćeno, traži od prvotuženog njegovu predaju u posjed i naknadu štete koju trpi nekorištenjem vozila ili da mu prvotuženi i drugotuženi štetu koju je odredio alternativnim zahtjevom solidarno naknade, sve sa zakonskom zateznom kamatom.

Prvostepeni sud je u postupku utvrdio činjenice: da je predmetni automobil oduzet od tužitelja po naredbi za privremeno oduzimanje predmeta koju je izdao Osnovni sud Brčko Distrikta BiH pod brojem Kir.166/04 od 29.10.2004.godine, jer je predmet međunarodne potrage, a zbog sumnje u ispravnost dokumentacije o porijeklu (vlasnička uvjerenja se potražuju u Italiji kao otuđena dokumenta), da je konkretno vozilo uvezeno na ime G.L., a da su probne tablice izadane na ime T.V. iz L., te da je tužitelju osnovica za obračun poreza određena na iznos od 14.502,00 KM, pa je kako proizlazi iz obrazloženja presude, zahtjev tužitelja odbio jer je našao da oduzimanjem automobila u navedenim okolnostima, kao i činjenicom da isti nije vraćen tužitelju do sada (iako je u potvrdi navedeno da se ista izdaje zbog privremenog oduzimanja) nije povrijeđeno pravo na imovinu koje tužitelju garantuje član 1. Protokola broj 1. uz Evropsku konvenciju, obzirom da je u konkretnom slučaju u pitanju javni interes i zakonito oduzimanje, i stoga zahtjev za povrat u posjed nije osnovan, a zahtjev za naknadu štete, kako to nalazi prvostepeni sud, tužitelj je prema odredbama članova 154. i 508. Zakona o obligacionim odnosima mogao postaviti prema licu od koga je automobil kupio, odnosno prema prodavcu.

Obrazlažući istaknute žalbene razloge tužitelj je, prije svega, istakao da u prvostepenom postupku nije osporavao činjenicu da je oduzimanje automobila izvršeno na zakonit način, ali da prvostepni sud nije utvrdio da je dalje postupanje tuženih, koji su automobil zadržali već 15 mjeseci zasnovano na konkretnoj odredbi nekog Zakona Brčko

Distrikta BiH ili na nekoj odredbi međunarodnog ugovora, odnosno nije utvrdio da li je u odnosu na njega tako dugo ograničavanje vlasničkih prava zakonito i kako prema dokazima kojima raspolažu tuženi, nije počinitelj bilo kakvog krivičnog djela zbog koga se vodi istraga, prvostepeni sud nije pravilno zaključio kada je našao da pravo na imovinu tužitelja nije povrijeđeno.

U odnosu na zaključak (stav) prvostepenog suda da je zahtjev za naknadu štete trebao usmjeriti protiv lica od koga je automobil kupio, tužitelj je istakao da je od 14.03.2004. godine kada je automobil kupio, zakonit i savjesan vlasnik, a sudovi su prema ranijoj praksi zauzeli jasan stav da "kada savjesan i zakonit vlasnik predmet kupoprodaje stiče od nevlasnika, pitanje jačeg prava ranijeg i sadašnjeg vlasnika je tipično građansko-pravni odnos i policija i Javno tužilaštvo nemaju ovlaštenja u pogledu utvrđivanja prava vlasništva a eventualno potraživanje predmeta pripada jedino i isključivo ranijem vlasniku u klasičnoj parnici pred redovnim sudom."

Po ocjeni ovog suda utvrđena činjenica u prvostepenom postupku koja se odnosi na to da su tužitelju automobil oduzela službena lica drugotuženog na osnovu naredbe Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH izdane u postupku Kir.166/04 i da je tužitelju izdana potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, (bez naznačavanja vremenskog perioda za koji se automobil oduzima) ne ukazuje na osnovanost zahtjeva tužitelja za povrat u posjed automobila samo zbog toga što je od oduzimanja proteklo 15 mjeseci, u kom periodu je po ocjeni tužitelja Tužilaštvo Brčko Distrikta BiH trebalo da izvrši potrebne provjere i da tužitelju vrati automobil, ukoliko se ne radi o ukradenom automobilu čiji povrat vlasnik traži.

Naime, izvršenje potrebnih provjera, ukoliko postoji sumnja da se radi o ukradenim automobilima, poseban je postupak čija dužina svakako zavisi od niza faktora, pa određivanje tužitelja da je 15 mjeseci (ili kraće vrijeme) dovoljan period da se konkretni postupak okonča, odnosno njegov zahtjev da sud u ovom postupku utvrdi i ocijeni je li navedeno postupanje nadležnih organa zakonito, po ocjeni ovog suda ne može biti predmetom ocjene konkretnog postupka, a slijedom toga sud u parničnom postupku ne može naložiti ni predaju u posjed automobila licu od koga je vozilo oduzeto. To nadalje znači da zahtjev za naknadu štete tužitelj može istaći nakon okončanja tog postupka u slučaju da istom automobil ne bude vraćen i takav zahtjev može istaći prema prodavcu, kao učesniku konkretno zasnovanog obligaciono-pravnog odnosa, saglasno odredbama članova 154. i 508. Zakona o obligacionim odnosima na koje se pozvao i prvostepeni sud (pri tome će dokazivati da je savjesan kupac).

Kako je iz navedenih razloga prvostepeni sud na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja u postupku (koje tužitelj nije doveo u sumnju navodima žalbe) pravilno odlučio kada je zahtjev tužitelja u cjelosti odbio, to nije osnovan žalbeni prigovor pogrešne primjene materijalnog prava.

Tužitelj je, kako to proizilazi iz navoda žalbe, ukazao i da je prvostepena presuda donesena uz bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz člana 284. stav 2. tačka 12. Zakona o parničnom postuku Brčko Distrikta BiH, jer je potvrdjena (zbog činjenice da je

prvostepeni sud u obrazloženju naveo da Brčko Distrikt ne može biti pasivno legitimisan u ovoj pravnoj stvari) i zbog toga što su razlozi o odlučnim činjenicama nejasni i protivrječni. Po mišljenju ovog suda, iako prigovor nedostatka pasivne legitimacije od prvotuženog nije istaknut u postupku, navedena činjenica ne ukazuje na protivrječnost koja predstavlja bitnu povredu u smislu navedene odredbe Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH, zbog koje se pobijana presuda ne bi mogla ispitati. Naime, nižestepeni sud je naveo "nedostatak pasivne legitimacije" Brčko Distrikta BiH, kako slijedi iz obrazloženja presude samo da bi ukazao da tužitelj prema odredbama članova 154. i 508. Zakona o obligacionim odnosima svoj zahtjev za naknadu štete može usmjeriti prema prodavcu, dakle nije cijenio osnovanost takvog prigovora u okolnostima kada isti nije ni istaknut, i kako su razlozi o odlučnim činjenicama koje je sud naveo jasni i nisu protivrječni, pravilnost i zakonitost pobijane presude se mogla ispitati od strane ovoga suda.

Sa navedenih razloga valjalo je žalbu tužitelja odbiti i prvostepenu presudu potvrditi, a na osnovu odredbe člana 295. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,

Josipa Lucić